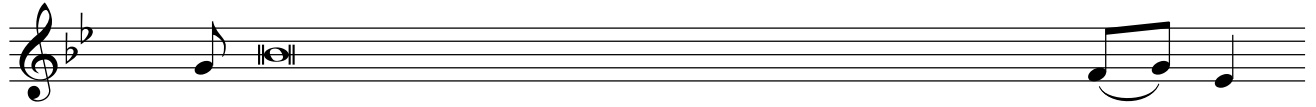

Bài Thương Khó Thánh Gioan

Thứ Sáu Tuần Thánh

Gm Nguyễn Văn Hòa

Người kể: Sự thương khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo Thánh Gio - an.

Khi ấy Chúa Giê - su cùng các môn đệ sang bên kia suối Ce - dron,

ở đây có một khu vườn Người vào đó với các môn đệ. Giu - đã tên phản

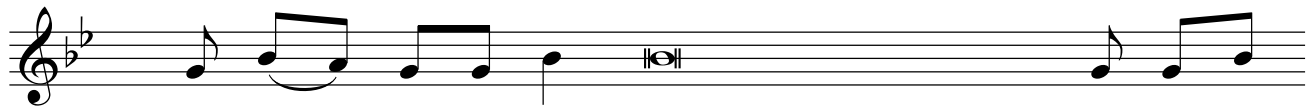
bội đã biết rõ nơi ấy vì Chúa Giê - su thường đưa các môn

đệ tới đó hội họp. Vậy Giu - đã dẫn đội binh và lính

gác do các thượng tế và biệt phái cấp cho chúng đến đây mang

theo đèn đuốc và võ khí. Chúa Giê - su đã biết trước mọi việc sẽ

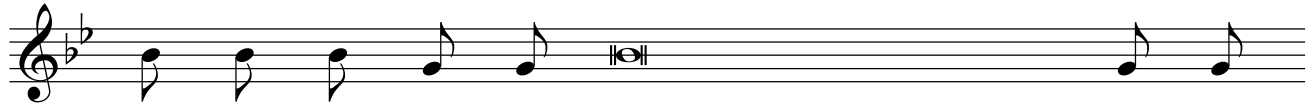
xảy đến, Người tiến ra và hỏi chúng rằng: **CG. Các người tìm ai?**

NK. Chúng thưa rằng: **CG. Tìm Giê - su Na - za - reth.**

NK. Người bảo chúng rằng: **CG. Chính là Ta đây.**

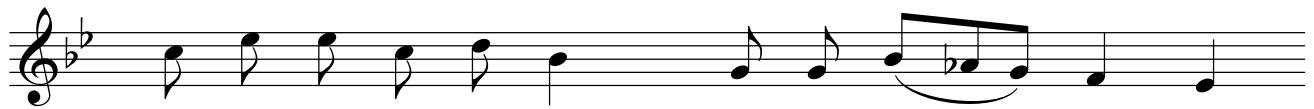
NK. Giu - đa tên phản bội cũng đứng đây với chúng. Người vừa

nói: Chính là Ta đây, thì chúng lùi lại và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng

một lần nữa rằng: **CG. Các người tìm_____ ai?** NK. Chúng thưa rằng:

CD. Tìm Giê - su Na - za - reth. NK. Người liền đáp_____ lại rằng:

CG. Ta đã bảo các người rằng: Chính là Ta_____ đây.

Vậy nếu các người tìm Ta thì hãy để những người này_____ đi.

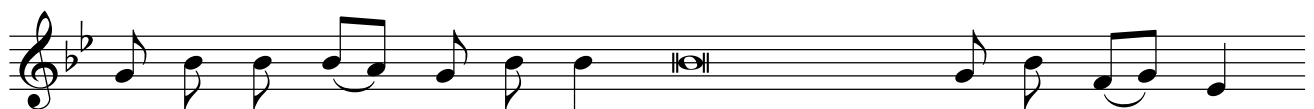
NK. Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy cho con,

con không làm mất người nào. Bây giờ Si - mon Phê - rô sẵn thanh gươm

liền rút ra đánh tên đầy tớ vị thượng tế, và chém đứt một bên tai phải.

Đầy tớ ấy tên_____ là Man cô. Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô_____ rằng:

CG. Hãy xô gươm_ vào vỏ___ Ta không ồng chén Cha Ta

đã ban cho Ta___ sao? NK. Bây giờ đội binh viên quan chức

và lính gác của người Do Thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người

đến___ nhà An-na, vì ông này là nhạc phụ ông Cai-pha làm thượng tế năm

ấy. Chính Cai-pha đã giúp ý kiến này cho người Do Thái.

Một người chết cho cả dân được nhờ. Nhưng Si-mon Phê-rô

và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê-su. Môn đệ này quen biết vị

thượng tế, nên cùng với Chúa Giê-su vào trong sân vị thượng tế.

Còn Phê-rô thì ở___ lại gần cửa. Môn đệ khác vì quen biết vị thượng tế,

nên ra nói với đứa giữ cửa và dẫn Phê-rô vào. Đứa tớ

gái giữ cửa liền bảo Phê - rô___ rằng: **TN. Chính ông, ông có phải**

là môn đệ người này___ không? NK. Phê - rô đáp___ rằng:

TN. Không phải___ đâu. NK. Bọn đầy tớ và lính gác đã nhóm một đồng

lửa họ đứng đây mà sưởi vì trời lạnh. Phê - rô cũng ở đây

sưởi với họ.___ Vị thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ và giáo lý của Người.

Người đáp___ lại rằng: **CG. Tôi đã giảng công khai cho mọi người. Tôi đã**

luôn luôn giảng trong các hội quán và đền thờ nơi mọi người Do

Thái hợp___ nhau. Tôi không nói gì bí mật cả. Sao lại hỏi tôi? Hãy hỏi những

kẻ nghe tôi nói, họ biết tôi nói những gì. NK. Nghe nói thế

một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái nói rằng:

TN. Người dám trả lời vị thượng tế như vậy_____ sao?

NK. Người liền đáp lại rằng: **CG. Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ ra sai**

ở chỗ nào, nếu tôi nói phải thì sao lại đánh_____ tôi?

NK. Bây giờ An - na để Người bị trói mà dẫn tới thượng tế Cai-pha. Phê - rô vẫn ở

đây sưởi. Có người hỏi Phê - rô rằng: **TN. Cả ông nữa_____ có phải ông**

cũng là môn đệ Giê - su? NK. Phê - rô chối rằng:

TN. Không phải đâu. NK. Một tên đầy tớ vị thượng tế có họ với người đầy tớ

bị Phê - rô chém đứt tai, bảo Phê - rô rằng: **TN. Tôi đã chẳng**

thấy ông ở trong vườn với ông ấy sao? NK. Một lần nữa Phê - rô

lại chối và tức thì gà liền gáy. Bây giờ họ điệu Người từ nhà Cai-pha đến công

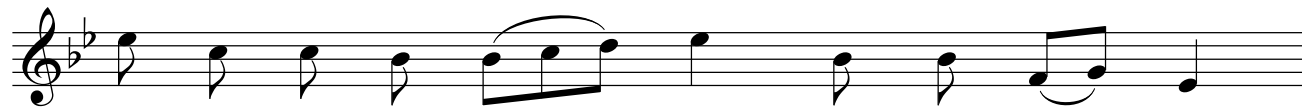
đường. Trời đã sáng người Do Thái không vào công đường vì sợ nhơ

bẩn và không thể ăn mừng Lễ Vượt Qua được. Vậy Phi -

la - tô phải ra ngoài đón họ___ và hỏi rằng: **TN. Các người tở**

cáo người này vì tội___ chi? NK. Chúng đáp lại rằng:

CĐ. Nếu nó chẳng phải là tên gian phi, thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài.

NK. Phi - la - tô bảo chúng___ rằng: **TN. Các người hãy đem đi mà**

xử theo hiến pháp của các___ người. NK. Dân Do Thái đáp lại rằng:

CĐ. Chúng tôi không có phép lên án xử tử___ ai. NK. Như thế là ứng

nghiệm lời Chúa Giê - su đã nói Người sẽ phải chết cách nào. Phi - la - tô

liên vào trong công đường gọi Chúa Giê - su và hỏi Người rằng:

TN. Ông có___ phải là Vua dân Do Thái không? NK. Chúa Giê - su

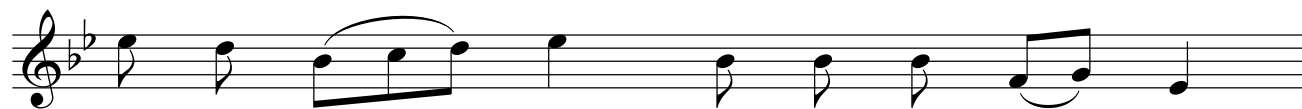
đáp rằng: **CG. Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói**

về___ tôi? NK. Phi - la - tô trả lời rằng: **TN. Tôi có phải là người Do Thái**

đâu. Nhưng người trong nước ông và các vị thượng tế đã nộp ông cho tôi,

ông đã làm___ chi? NK. Chúa Giê - su đáp rằng:

CG. Nước tôi chẳng thuộc về thế gian này, giả như nước tôi

thuộc về thế gian này, thì quân đội của tôi đã chiến đấu để

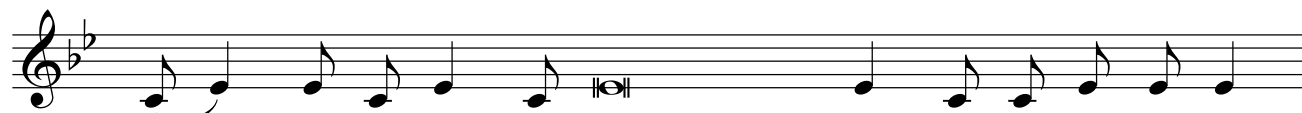
tôi thoát khỏi tay người Do Thái, nhưng không, Nước tôi không thuộc về

thế___ gian này. NK. Bây giờ Phi - la - tô hỏi Người___ rằng:

TN. Ông là Vua___ sao? NK. Chúa Giê - su đáp lại___ rằng:

CG. Phải tôi là Vua, vì thế tôi đã sinh ra, và đã xuống thế gian

là để làm chứng cho sự thật, ai ham mê sự thật thì nghe tôi.

NK. Phi - la - tô lại hỏi rằng: **TN. Sự thật là _____ chi?**

NK. Nói thế rồi, Phi - la - tô lại ra bảo dân Do Thái rằng:

TN. Ta không thấy người này có điều gì đáng lên án, nhưng trong dịp

lễ vượt qua, vẫn có lệ tha một người, vậy các người có

muốn ta tha Vua dân Do Thái cho các người _____ không? NK. Bây giờ

chúng kêu lên rằng: **CD. Không, nhưng xin tha Ba - ra - ba.**

NK. Ba - ra - ba là một tên trộm cướp. Phi - la - tô lại truyền điệu

Chúa Giê su đến và cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai

đặt trên đầu Người, và khoác cho Người một áo đỏ. Chúng đến gần

Người nói rằng: **CĐ. Tâu Vua Do Thái.** NK. Rồi chúng vấp mặt Người.

Phi - la - tô trở lại và bảo dân rằng: **TN. Các người hãy**

coi, ta dẫn người này ra ngoài để các người biết, ta không thấy

nơi người này một lý do nào để lên án. NK. Vậy Chúa Giê - su

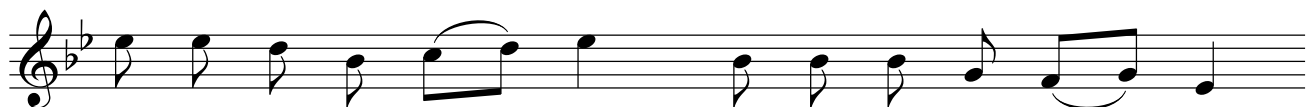
đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ.

Phi - la - tô bảo rằng: **TN. Đây là Người.** NK. Các thượng tế và

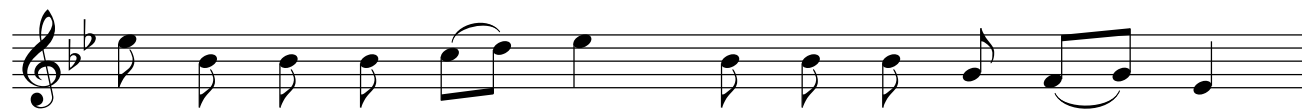
lính gác thấy Người, liền kêu lên rằng: **CĐ. Hãy đóng đinh vào Thập Giá,**

hãy đóng đinh vào thập giá. NK. Phi - la - tô bảo chúng rằng:

TN. Các người đem đi mà đóng đinh. Còn ta, ta không thấy người này

có tội gì mà lên án. NK. Dân Do Thái trả lời rằng:

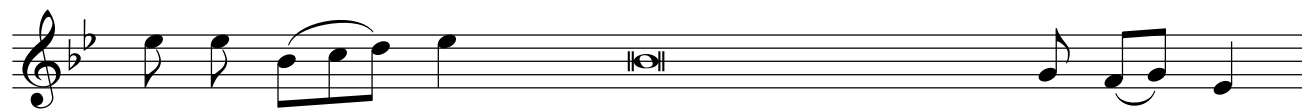
CD. Chúng tôi có luật và cứ theo luật ấy thì nó phải chết,

vi nó đã tự xưng là Con Thiên Chúa. NK. Nghe vậy Phi - la - tô

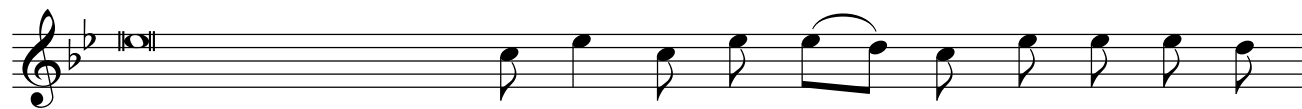
càng thêm sợ hãi. Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê - su rằng:

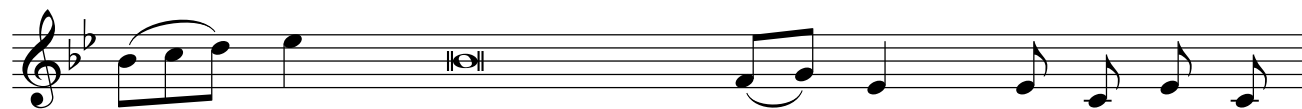
TN. Quê ông ở _____ đâu? NK. Nhưng Chúa Giê - su không đáp lại lời nào.

Bấy giờ Phi - la - tô bảo Người rằng: **TN. Ông không trả lời cho tôi hay sao?**

Ông không biết tôi có quyền tha và cũng có quyền đóng đinh ông trên

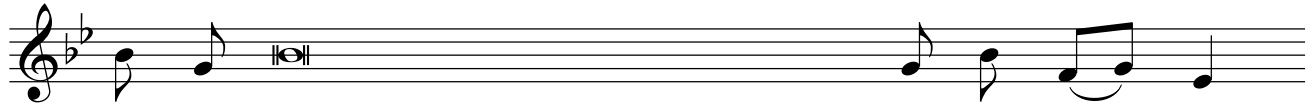
Thập _____ Giá? NK. Chúa Giê - su đáp lại rằng: **CG. Nếu từ trên chẳng**

ban cho ông thì ông chẳng có quyền gì đối với tôi, vì thế kẻ nộp

tôi cho ông thì nặng tội hơn _____ ông. NK. Từ đó Phi - la - tô tìm

cách để tha Chúa Giê - su nhưng dân Do Thái lại kêu lên__ rằng:

CD. Nếu ông tha nó, thì ông không phải là kẻ nghĩa thiết của

Hoàng Đế. Ai tự xưng là Vua, tức là kẻ thù của Vua.

NK. Nghe__ lời ấy, Phi - la - tô truyền đưa Chúa Giê - su ra__ ngoài.

Ông ngồi trên tòa cao gọi là Li - thos - tro - tos, tiếng Do Thái gọi là

Gab - ba - ta. Hôm đó là ngày áp lễ Vượt Qua. Vào khoảng mười hai giờ trưa,

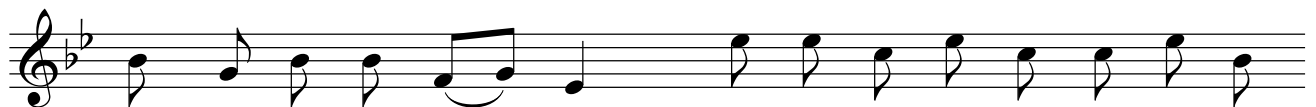
Phi - la - tô bảo dân Do Thái rằng: **TN. Đây là Vua__ các người.**

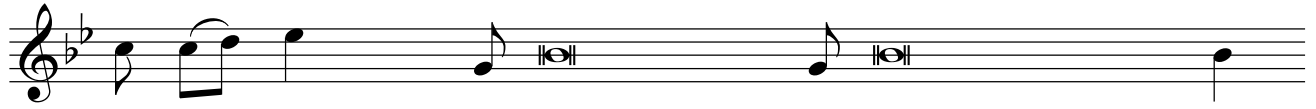
NK. Chúng đáp lại__ rằng: **CD. Đem đi, đem đi, đóng đinh nó vào**

Thập Giá. NK. Phi - la - tô trả lời rằng: **TN. Giết Vua các người__ sao?**

NK. Các thượng tế đáp lại rằng: **CD. Chúng tôi chỉ có một Hoàng Đế là**

Cê - sa - rê. NK. Rồi Phi - la - tô trao Người cho chúng đem đi đóng đinh.

chúng điệu Người đi, Người phải vác lấy thập giá, tiến về một nơi gọi

là Núi Sọ tiếng Do Thái gọi là Gol - go - tha. Ở đó chúng đóng

đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên.

Chúa Giê - su ở giữa. Phi - la - tô thảo một bản án, và truyền

đóng trên thập giá, bản án ấy ghi rằng: Giê - su Na - za - reth, Vua dân Do Thái.

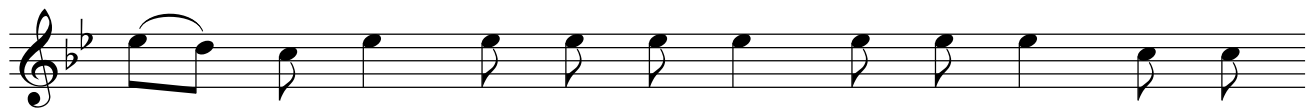
Có nhiều người Do Thái đọc bản án ấy, vì nơi Chúa Giê - su bị đóng đinh

ở gần thành, bản án ấy lại được viết bằng tiếng Hi bá, tiếng La - tinh,

và tiếng Hy - Lạp. Vậy các thượng tế Do Thái đến thưa Phi - la - tô rằng:

TN. Xin — đừng viết: Vua dân Do Thái, nhưng nên viết: người này

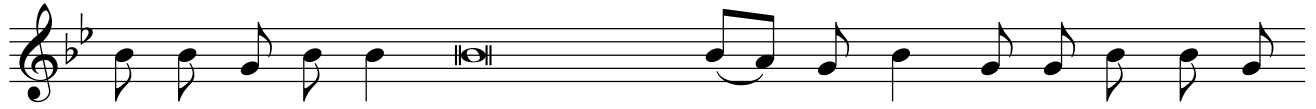
đã xưng mình là Vua Do Thái. NK. Phi - la - tô đáp lại rằng:

TN. Điều ta đã viết là_____ viết. NK. Đóng đinh Chúa Giê - su rồi,

chúng lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần.

chúng lấy cả áo lót, nhưng áo lót không có đường may, và là tấm nguyên từ

trên xuống dưới. Chúng liền bảo nhau rằng: **CD. Đừng xé ra,**

nhưng đem rút thăm xem ai_____ được. NK. Như thế là trọn lời

Kinh Thánh rằng: chúng đã chia nhau áo, và rút thăm áo lót. Và quân

lính đã làm như vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê - su, thì có Mẹ Người,

bà Ma - ri - a Clê - ô - pha là chị em với Mẹ Người, và Ma - ri - a Ma - đã - le - na.

Thấy Mẹ Người, và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê - su thưa Mẹ_____ rằng:

CG. Thừa_ bà này là con_ bà. NK. Rồi Người bảo môn đệ_ rằng:

CG. Đây_ là Mẹ_____ con. NK. Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về

nhà mình. Chúa Giê - su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất, và để trọn lời sách

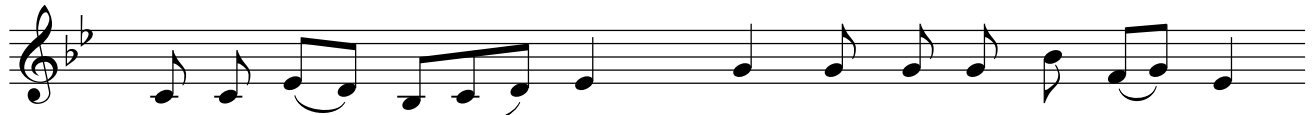
Thánh Người nói rằng: **CG. "Ta_____ Khát."** NK. Ở đây có một bình đầy giấm,

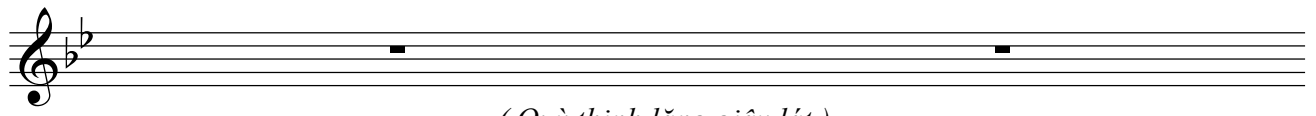
người ta liền lấy miếng bọt biển thấm giấm chua, rồi buộc vào mũi đòng mà đưa lên

cho Người. Nắm một chút giấm đoạn Chúa Giê su nói rằng:

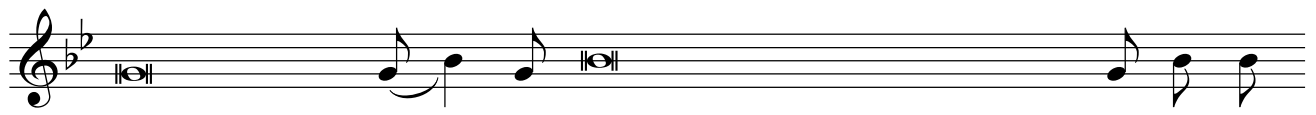
CG. Mọi sự đã_ hoàn_ tất. NK. Rồi Người gục đầu xuống tắt thở.

(Quỳ thỉnh lặng giây lát)

NK. Là ngày áp Lễ_ và không muốn để xác trên thập giá trong ngày Sa - ba,

vì là ngày đại lễ, người Do Thái xin Phi - la - tô cho đánh giập ống chân

những người bị tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh

giập ống chân người thứ nhất, rồi người thứ hai, cả hai cùng bị đóng đinh

với Người. Đến gần Chúa Giê - su, thấy Người đã chết, chúng không đánh

giập ống chân Người nữa, nhưng có một tên lính lấy ngọn mác mà đâm

vào cạnh sườn, tức thì nước và máu chảy ra. Kẻ đã xem thấy việc này

đã làm chứng, và chứng của người thì thật, và người ấy biết rằng mình đã nói thật

để anh em cùng tin. Mọi việc đó xảy ra để trọn lời kinh Thánh rằng:

người ta chẳng đánh giập cái xương nào của— Người, và lời này— rằng:

chúng nhìn xem người chúng đã đâm. Kế đó Giu - se A - ri - ma - thi - a,

một môn đệ của Chúa Giê - su, nhưng làm môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do Thái,

